Dosarul nr. 2-22105878-12-2-22072023 (2-16178/22)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

21 martie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul centru)*
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Beschieru Maria-Marcelina
interpret Grosu Victoria
cu participarea reclamantei, reprezentantului reclamantei, avocatul Cuzmenco Irina și reprezentantul pîrîtei, avocatul Cotună Andrian,

a examinat în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Î.M.”Farmaco”S.A. cu privire la încasarea restanței plăților salariale, prejudiciului material, plăților pentru concediul anual nefolosit şi cheltuielilor de judecată şi,

c o n s t a t ă:

I. Argumentele participanților la proces.

1. La data de 21 iulie 2022, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M.”Farmaco”S.A. cu privire la încasarea restanței plăților salariale în mărime de 53 899,60 lei, prejudiciului material cu titlu de compensație pentru reținerea salariului în mărime de 63 595,69 lei, plăților pentru concediul anual nefolosit în mărime de 7 193,55 lei şi cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta ***** a indicat că a activat în cadrul Î.M. ”Farmaco” S.A. din anul 1999. În ultimii anii menționează că a lucrat în cadrul Secției produse galenice. Din motivul că angajatorul refuza să acorde concediul anual de odihnă, impunând reclamanta să iasă în concediu neplătit și neachitarea la timp a salariului, la data de 11.02.2022 a depus cererea în ordinea art. 85 din Codul muncii, solicitând demisia din funcția anterior deținută, din proprie inițiativă, achitarea tuturor plăților salariale datorate la data demisiei. Totodată reclamanta menționează că prin cererea depusă a solicitat de la angajator eliberarea informației privind sumele restante, în cazul în care la data demisiei plățile salariale nu vor fi achitate integral.
3. Reclamanta afirmă că prin ordinul nr. 6 din 28.02.2022 a fost demisă. Totodată prin ordinul emis a fost dispusă achitarea drepturilor salariale aferente și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit în mărime de 188 zile. Menționează că nici în ziua eliberării, nici în următoarele zile angajatorul nu și-a onorat obligația de achitare a plăților salariale aferente datoriei reclamante.

4. În cererea de chemare în judecată reclamanta a indicat că în adresa pârâtului, a trimis prin scrisoarea cu aviz recomandat o cerere prin care a solicitat plata salariului și altor plăți salariale aferente neachitate la demisia sa, precum și eliberarea unui certificat privind plățile salariale aferente datorate. Pârâtul a recepționat cererea reclamantei la data de 04.04.2022, însă în termenul legal nu i-a oferit nici un răspuns la solicitarea adresată.
5. *****, precizează că la data de 07.05.2022 s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii cu o petiție, prin care a solicitat implicarea autorității sesizate în soluționarea litigiului apărut. Prin răspunsul nr.B-708/22 din 26.05.2022 Inspectoratul de Stat al Muncii a informat-o pe reclamanta ca în rezultatul examinării petiției și din documentele prezentate de pârât s-a stabilit că din motivul lipsei surselor financiare, Î.M. „Farmaco" S.A., are datorii la plata salariului față de reclamanta în suma de 38 768,50 lei pentru perioada septembrie 2021 - februarie 2022. Totodată, reclamanta a fost informată că la moment întreprinderea nu are posibilitate de a opera cu mijloacele bănești aflate în conturile bancare a pârâtului, acestea fiind blocate de executorii judecătorești Stoian Grigore (încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 28.08.2019) și Ungureanu Ion (încheierea din 20.05.2021). în privința pârâtului a fost întocmit proces-verbal de control cu prescripția de a achita restanța la plata salariului imediat la deblocarea conturilor bancare.
6. Menționează că solicitarea reclamantei de a elibera un certificat detaliat privind restanța la plățile salariale, nu a fost soluționată. Reieșind din informația eliberată reclamantei de contabilitatea Î.M. „Farmaco" S.A. în timpul când aceasta era angajată la întreprindere, suma restanței a plăților salariale prezentată de pârât la solicitarea Inspectoratului de Stat al Muncii este mai mică decât cea calculată de reclamanta în baza extrasului din contul personal, ***** în mod repetat s-a adresat către Inspectoratul de Stat al Muncii cu o cerere, prin care a solicitat intervenirea autorității în obținerea de la pârât a extrasului din contul personal (Registrul de salariu) privind sumele salariului calculat, reținerile și suma salariului achitat lunar pentru perioada ianuarie 2019 - martie 2022. Prin răspunsul nr. B-844122 din 10.06.2022 Inspectoratul de Stat al Muncii în mod formal a comunicat reclamantei să depună în acest sens o cerere scrisă către angajator, ignorând faptul că reclamanta anterior a depus asemenea cereri către pârât.
7. Învederează faptul că până în prezent pârâtul nu i-a achitat plățile salariale restante și compensația pentru concediul anual nefolosit, astfel pentru a-și apăra drepturile încălcate, având în vedere că conturile bancare a pârâtului sunt blocate și încercările reclamantei întreprinse în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară au eșuat, este nevoită să se adreseze instanței de judecată cu prezenta cerere și solicită încasarea de la Î.M. „Farmaco" S.A. în beneficul Beleacova Marinei a datoriei salariale (salariul brut) în suma de 53 899,60 lei, compensației pentru concediul nefolosit pentru 31 zile în suma de 7193,55 lei și compensației pentru reținerea plăților salariale cu titlu de prejudiciu material în suma de în suma de 63595,69 lei.
8. Prin prisma prevederilor art. 128 alin. (1),(3), art. 142 alin. (1) – (3), 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii și a informației indicate în extrasul din contul personal, registru de salariu

pentru perioada ianuarie 2021 – noiembrie 2021, extrasul din contul curent al persoanei asigurate, în coroborare cu informația furnizată de Serviciul Fiscal de Stat, prin formularul FVID18 din 2021, reclamanta reiterează că restanța plăților salariale înainte de impozitare (salariu brut) la începutul anului 2021 constituia suma de 37 453,29 lei; salariul brut calculat înainte de impozitare pentru perioada ianuarie 2021 – februarie 2022 constituia suma de 84 555,94 lei; salariul brut achitat pentru perioada ianuarie 2021 – februarie 2022 constituie suma de 68 109,64 lei, iar diferența între salariu calculat și salariu brut plătit pentru perioada ianuarie 2021 – februarie 2022, care reprezintă de fapt restanța plăților salariale înainte de impozitare pentru perioada ianuarie 2021 – februarie 2022, constituie suma de 16 446,31 lei.

9. Reclamanta, ***** menționează că pârâtul nu a achitat salariul în termenul stabilit (data de 11 a fiecărei luni), motiv din care în temeiul art. 329 alin. (1), 330 alin. (1) lit. e), 330 alin. (2) din Codul muncii, solicită încasarea din contul pârâtului a compensației pentru reținerea plăților salariale pentru perioada ianuarie 2021 – februarie 2022 în mărime de 63 595,69 lei.
10. Totodată în temeiul art. 112 alin. (1) – (3), 119 alin. (1) Codul muncii, reclamanta solicită încasarea din contul pârâtului a compensației pentru concediul anula nefolosit – 41 zile – în sumă de 7 193,55 lei.
11. La data de 09 februarie 2023, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală, a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a parvenit cererea cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor în acțiune depusă de reprezentantul reclamantei, avocatul Cozmenco Irina.
12. Reclamanta *****, prin cererea cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor, solicită instanței încasarea din contul pârâtului Î.M. ”Farmaco” S.A. în beneficiul acesteia a restanței la plățile salariale în mărime de 53 899,36 lei, a compensației pentru reținerea plăților salariale în mărime de 134 340,53 lei, compensației pentru concediul anual nefolosit în mărime de 9 514,05 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.
13. În motivarea pretențiilor formulate reclamanta, *****, a indicat că potrivit certificatului privind datoriile salariale prezentat de pârât, suma datoriei constituie 48 412,21 lei. Suma indicată este micșorată și contravine cu datele indicate de pârât în rapoartele prezentate la CNAS. Potrivit Clasificatorului categoriilor persoanelor asigurate aprobat prin ordinul CNAS nr. 119 din 04.09.20118, angajatorul indică în rapoarte codurile categoriilor persoanelor asigurate și perioadele aplicării acestor coduri, în special codul ”160” care este atribuit persoanelor care se află în concediu ordinar.
14. Precizează că potrivit extrasului din contul personal CNAS în perioada 01.02.2022 – 28.02.2022, reclamanta s-a aflat în concediu plătit, pentru care a fost calculată îndemnizația de concediu în mărime d 6 497,40 lei. Însă, în certificatul privind datoriile salariale în luna februarie 2022 a fost calculată îndemnizația de concediu doar pentru cinci zile în sumă de 1 160,25 lei (235,05 lei pentru 1 zi), în timp de îndemnizația de concediu pentru 28 zile în luna februarie 2022, urma să constituie 6 497,40 lei (235,05 lei *28 zile).
15. Reclamanta consideră că pârâtul a omis să includă în certificatul privind restanțele salariale și compensația pentru concediul anular nefolosit pentru 41 zile, ceea ce constituie suma de 9 514,05 lei (235,05 *41 zile). În temeiul art. 113 alin. (1) Codul muncii, angajatorul era

obligat să acorde pentru perioada 04.10.2017 – 28.02.2022 concediul anual de 124 zile, din care reclamanta a folosit doar 83 zile, respectiv cuantumul zilelor de concediu nefolosite constituie 41 zile.

16. Menționează că în extrasul din contul personal CNAS, este indicată suma de 150 lei, care a fost calculată pentru data de 28.02.2022, ziua când reclamanta a fost eliberată din funcție. Însă pârâtul în certificatul privind datoriile salariale suma lipsește.
17. În drept reclamanta își întemeiază cererea de chemare în judecată în baza prevederilor 112, 113, 117, 119, 128, 142 – 143, 327, 329, 330 Codul muncii, ar. 166 – 167 CPC.
18. În ședința de judecată din 25 octombrie 2022, reprezentantul pârâtului, Î.M. ”Farmaco” S.A., avocatul Cotună Andrian, împuternicit în baza mandatului nr. 1853236 din 24 octombrie 2022, a prezentat referința, potrivit căreia solicită respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.
19. În motivarea poziției sale, pârâtul menționează că neachitarea d-nei ***** a drepturilor salariale în mărime de 38 768,50 lei, a survenit din motive independente de voința părții pârâte. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04.06.2020 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă față de Î.M. ”Farmaco” S.A., fiind dispus: ”Se instituie perioada de observație în privința Î.M. ”Farmaco” S.A.: se numește în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Postica Andrei, deținător al autorizației nr. 173 din 03 februarie 2020, eliberată de Ministerul Justiției; se sub sechestru bunurile debitorului și corespondența sa comercială; se dispune ca deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; ... se suspendă urmăririle individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum curgerea prescripție dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului ”
20. Precizează că potrivit extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, anexat la materialele cauzei, asupra bunurilor imobile ale Î.M. ”Farmaco” S.A., figurează zeci de ipoteci, sechestre, fiind imposibilă valorificarea a careva bunuri imobile în vederea stingerii unor datorii, inclusiv a sumei de 38 768,50 lei.
21. În ședință de judecată reclamanta ***** și reprezentantul reclamantei, avocatul Cuzmenco Irina au afirmat că susțin integral cererea de chemare în judecată formulată și solicită admiterea acesteia.
22. Reprezentantul pârâtului, avocatul Cotună Andrian, în ședință de judecată a menționat că nu recunoaște acțiunea și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată și nefondată.

II Aprecierea instanței de judecată.

23. Audiind participanţii la proces prezenţi în şedinţa de judecată, studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră acţiunea neîntemeiată şi urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

24. În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
25. Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
26. În corespundere cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.
27. Potrivit art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.
28. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.
29. Totodată potrivit art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.
30. În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, reclamanta ***** a activat în cadrul Î.M. ”Farmaco” S.A. începând cu data de 04.10.1999. În ultimii ani, *****, a lucrat în funcția de maistru, în cadrul secției produse galenice, fapt confirmat prin datele indicate în carnetul de muncă AA 0329986 a titularului *****.
31. Instanța reține că la data de 11 februarie 2022, reclamanta în calitate de salariat a depus în adresa angajatorului Î.M. ”Farmaco” S.A. cererea de demisie, menționând că în temeiul art. 85 alin. (1) Codul muncii solicită încetarea raporturilor de muncă începând cu data de 28 februarie 2022.
32. La data de 28 februarie 2022, angajatorul Î.M. ”Farmaco” S.A. a emis ordinul nr. 6 din 28 februarie 2022 cu privire la demiterea din serviciu, potrivit căruia *****, maistru în cadrul Secției produse galenice, din data de 22 februarie 2022. Potrivit pct. 3 al ordinului nr. 6 din 28 februarie 2022, directorul general Flocea Valerian, a ordonat ca ”contabilitatea

întreprinderii de a-i calcula și de a-i achita dnei ***** drepturile salariale aferente și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit în mărime de 188 zile calendaristice.”

33. Ulterior, la data de 04 aprilie 2022, directorul general al Î.M. ”Farmaco” S.A., Valerian Flocea a emis ordinul nr. 38 cu privire la rectificarea ordinului nr. 6 din 28.02.2022, prin care a ordonat: ”a modifica pct. 3 al ordinului nr. 6 din 28.02.2022 cu privire la demiterea din funcție a dnei *****, după cum urmează: ”3.Contabilitatea întreprinderii de a-i calcula și de ai achita dnei ***** drepturile salariale aferente și compensația pentru concediu de odihnă nefolosit în mărime de 5 zile calendaristice”.
34. La materialele cauzei reclamanta a anexat cererea din data de 01 aprilie 2022, adresată Î.M. ”Farmaco” S.A. potrivit căreia solicită ca în termen de 3 zile de la primirea cererii, să îi fie plătite plățile salariale neachitate cât și alte plăți care i se cuvin, precum și să furnizeze o adeverință în care să se indice cuantumul datoriei Î.M. ”Farmaco” S.A., față de aceasta. La data de 04 aprilie 2022, cererea a fost recepționată de către Î.M. ”Farmaco” S.A., fapt confirmat prin avizul de recepție.
35. Instanța atestă reclamanta ***** a expediat către Inspecția teritoriale de muncă mun. Chișinău, prin intermediul Poștei Moldovei petiția din 07 mai 2022, potrivit căreia a solicitat suportul necesar în scopul obținerii unui document din partea Î.M. ”Farmaco” S.A., privind cuantumul și componența integrală a datoriei Î.M. ”Farmaco” S.A. față de aceasta, care este formată din salariu și alte plăți care reclamanta consideră că i se cuvin. Inspecția teritorială de muncă mun. Chișinău, a recepționat petiția dnei *****, la data de 10 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție.
36. Inspectoratul de Stat al Muncii, a oferit reclamantei răspunsul nr. B-708/22 din 26.05.2022 , potrivit căruia în urma examinării petiției și a documentelor prezentate, a stabilit că din motivul lipsei surselor financiare Î.M. ”Farmaco”S.A. are datorii la plata salariului față de ***** în sumă de 38 768,50 lei, pentru perioada septembrie 2021 – februarie 2022. Inspectoratul de Stat al Muncii a informat reclamanta că la moment întreprinderea nu are posibilitatea de a opera cu mijloace financiare, aflate la conturile bancare ale întreprinderii, acestea fiind blocate de executorii judecătorești: Stoian Grigore (încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 28.08.2019) și Ungureanu Oleg (încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 20.05.2021). Obligațiunea ce ține de achitarea salariilor precum și indemnizațiilor de concediere va fi îndeplinită deplin de către Î.M. ”Farmaco” S.A. după deblocarea conturilor bancare ale unității și pe măsura apariției surselor financiare necesare. Inspectoratul de Stat al Muncii a învederat că la data de 25.05.2022 în privința Î.M. ”Farmaco” S.A. a fost întocmit un proces – verbal de control cu prescripția de a achita restanțele la plata salariului imediat la deblocarea conturilor bancare, conform unui grafic alcătuit de angajator, privind lichidarea restanțelor la plata salariului, cu informarea în scris a ITM Chișinău.
37. Ulterior, la data de 03 iunie 2022, reclamanta s-a adresat repetat în adresa Inspecției teritoriale de muncă mun. Chișinău solicitând suportul necesar în scopul obținerii de la Î.M.

”Farmaco” S.A. un extras din registrul de salariu cu privire la ex-salariata *****, pentru perioada ianuarie 2019 – martie 2022, lunar.

38. Inspecția de Stat al Muncii prin răspunsul nr. B-844/22 din 10.06.2022, a informat-o pe *****, că pentru a obține certificatul cu privire la munca în cadrul unității, urmează să depună o cerere scrisă în adresa angajatorului, în temeiul art. 67 din Codul Muncii.
39. Instanța reține că reclamanta a depus la data de 21 iulie 2022, în adresa instanței de judecată cererea de chemare în judecată împotriva Î.M. ”Farmaco” S.A., solicitând încasarea din contul pârâtului a restanței salariale în mărime de 53 899,60 lei, a compensației pentru reținerea plății salariului cu titlu de prejudiciu material în mărime de 63 595,69 lei, a compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit în mărime de 7 193,55 lei cât și încasarea cheltuielilor de judecată.
40. Ulterior, la data de 09 februarie 2023, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală, a parvenit cererea cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor depusă de reprezentantul reclamantei, avocatul Cuzmenco Irina. Potrivit cererii ***** solicită încasarea din contul pârâtului Î.M. ”Farmaco” S.A. a restanței salariale în mărime de 53 899,36 lei, a compensației pentru reținerea plăților salariale cu titlu de prejudiciu material în mărime de 134 340,53 lei, a compensației concediului anual nefolosit în mărime de 9 514,05 lei și cheltuielilor de judecată.
41. Instanța remarcă faptul că reclamanta ***** solicită încasarea din contul pârâtului Î.M. ”Farmaco” S.A., a restanței salariale în mărime de 53 899,60 lei, astfel potrivit art. 9 alin. (1) lit. d) Codul muncii, salariatul are dreptul la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea şi calitatea lucrului efectuat.
42. În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) lit. h) Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.
43. Articolul 128 alin. (1) Codul muncii reglementează că salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.
44. În conformitate cu prevederile 141 alin. (1), (3) Codul muncii, salariul se plătește în monedă națională. În cazul desfășurării de către salariat a activității în străinătate, salariul poate fi plătit în moneda prevăzută în contractul individual de muncă.
45. Instanța reține că potrivit materialelor cauzei și anume a certificatului privind datoriile salariale, se atestă că plățile salariale restante ale Î.M. ”Farmaco” S.A. în calitate de angajator față de *****, în calitate de salariat, constituie suma de 38 768,50 lei (suma netă). Mai mult decât atât, instanța remarcă faptul că în urma examinării petiției d-nei ***** și a documentelor prezentate, Inspectoratul de Stat al Muncii, prin răspunsul nr. B-708/22 din 26.05.2022, a stabilit că Î.M. ”Farmaco” S.A., are datorii de la plata salariului față petiționară, pentru perioada septembrie 2021 – februarie 2022, în sumă de 38 768,50 lei.
46. Prin prisma prevederilor art. 118 CPC, instanța consideră că pretenția privind încasarea din contul Î.M. ”Farmaco” S.A. în beneficiul Beleacova Marinei a plăților salariale restante în

mărime de 53 899,36 lei, este întemeiată parțial, reclamanta neprezentând probe care să probeze mărimea cuantumului solicitat în calitate de plată salarială restantă.

47. În această ordine de idei, instanța va admite parțial pretenția privind încasarea plăților salariale restante și va dispune încasarea din contul Î.M. ”Farmaco” S.A. în beneficiul Beleacova Marinei a plăților salariale restante în mărime de 38 768,50 lei.
48. Cât privește pretenția reclamantei ***** privind încasarea din contul pârâtului a compensației pentru concediul anual nefolosit în mărime de 9 514,05 lei (pentru perioada 04.10.2017 – 28.02.2022), instanța reține că potrivit art. 112 alin. (1) Codul muncii, dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toţi salariaţii. Aliniatul (3) al aceluiași articol prevede că orice salariat care lucrează în baza unui contract individual de muncă beneficiază de dreptul la concediu de odihnă anual.
49. În conformitate cu art. 113 alin. (1) Codul muncii, tuturor salariaţilor li se acordă anual un concediu de odihnă plătit, cu o durată minimă de 28 de zile calendaristice, cu excepția zilelor de sărbătoare nelucrătoare.
50. Potrivit art. 113 [1] alin. (1) din Codul muncii, anul de muncă pentru care se acordă concediul de odihnă anual constituie 12 luni calendaristice de la data angajării salariatului.
51. Instanța constată că reclamanta ***** a fost angajată în cadrul Î.M. ”Farmaco” S.A., la data de 04.10.1999, fapt confirmat prin înscrierile indicate în carnetul de muncă. (f.d. 8- verso) Astfel prin prisma prevederilor art. 113 alin. (1), 113 [1] alin. (1) Codul muncii, pentru perioada 04.10.2017 – 28.02.2022, reclamantei *****, urma să îi fie acordat concediul de odihnă anual în mărime de 123 zile.
52. În conformitate cu art. 119 alin. (1) Codul muncii, în caz de suspendare (art.76 lit.e) şi m), art.77 lit.d) şi e) şi art.78 alin.(1) lit.a) şi d)) sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.
53. Potrivit art. 117 alin. (1) Codul muncii, pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizaţie de concediu care nu poate fi mai mică decît mărimea salariului mediu pentru perioada respectivă. Aliniatul (5) al articolului 117 Codul muncii, prevede că nu se admite înlocuirea concediului de odihnă anual nefolosit printr-o compensaţie în bani, cu excepţia cazurilor de încetare a contractului individual de muncă al salariatului care nu şi-a folosit concediul.
54. Potrivit Clasificatorului categoriei persoanelor asigurate care se utilizează la completarea dării de seamă IPC21, codul 160 reprezintă - persoană care se află în concediu ordinar plătit.
55. Instanța în ședință de judecată a cercetat în ședința de judecată extrasul din cont al salariatului *****, eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, pentru perioada ianuarie 2017 – februarie 2022. Astfel instanța va reține codul 160 indicat în extrasul emis de CNAS, pentru a determina perioada în care ***** s-a aflat în concediu ordinar plătit. (f.d. 23)
56. Potrivit extrasului din cont emis de CNAS, reclamantei în calitate de salariat al Î.M. ”Farmaco” S.A., i-a fost acordat concediu ordinar pentru perioadele: 02.01.2017 – 06.01.2017 (5 zile), 02.05.2017 – 08.05.2017 (7 zile), 09.05.2017 – 18.05.2017 (10 zile),

01.09.2017 – 01.09.2017 (o zi), 02.10.2017 -20.10.2017 (19 zile), 01.05.2018 – 11.05.2018 (11 zile), 05.11.2018 – 09.11.2018 (5 zile), 15.04.2019 – 26.04.2019 (12 zile), 26.12.2019 – 31.12.2019 (6 zile), 01.01.2020 – 11.01.2020 (11 zile), 19.03.2021 – 19.03.2021(o zi), 25.03.2021 – 25.03.2021 (o zi), 30.04.2021 – 30.04.2021 (o zi), 08.06.2021 – 17.06.2021 (10 zile), 21.08.2021 – 21.08.2021 (o zi), 31.12.2021 – 31.12.2021 (o zi), 01.02.2022 – 28.02.2022 (28 zile), în total 131 zile.

57. Mai mult ca atât potrivit ordinului nr. 38 din 04.04.2022 emis de Î.M. ”Farmaco” S.A. cu privire la rectificarea ordinului nr. 6 din 28.02.2022, s-a ordonat contabilității întreprinderii de a-i calcula și de a-i achita d-nei *****, drepturile salariale aferente și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit în mărime de 5 zile calendaristice.
58. Astfel instanța considera ca fiind neîntemeiată pretenția reclamantei, ***** cu privire la încasarea din contul Î.M. ”Farmaco” S.A. a compensației pentru concediul anual nefolosit în mărime de 9 514,05 lei.
59. O altă pretenție a reclamantei, ***** este încasarea din contul pârâtului Î.M. ”Farmaco” S.A. a prejudiciului material care constituie compensația pentru reținerea plăților salariale în mărime de 134 340,53 lei.
60. Potrivit art. 327 alin. (1) Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative.
61. Instanța reține că potrivit art. 329 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.
62. În conformitate cu art. 328 alin. (1) Codul muncii, Partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.
63. Potrivit art. 330 alin. (1) lit. f) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu.
64. Aliniatul (2) al art. 330 din Codul muncii statuează că în caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.
65. Instanța atestă că potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 iunie 2020, s-a admis spre examinare cererea depusă de reprezentantul S.R.L. ”Metalcomplex Rapid”, Mura Alexandru cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.A.

”Farmaco”, IDNO 1003600035059, cu sediul în mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă, nr. 2. S-a instituit perioada de observație în privința S.A. ”Farmaco”. În scopul prevenirii modificării stării în care se află bunurile S.A. ”Farmaco”, în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate, se aplică următoarele măsuri de asigurare: - se numește în calitate de administrator provizoriu administratorul Postica Andrei deținător al autorizației nr. 173 din 03 februarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției; ... se pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale; se pune sechestru pe toate bunurile debitorului și corespondența lui comercială; se suspendă urmăririle individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cerere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

66. Instanța atestă că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 0100303.003.01, 0100303.003.02, 0100303.003.03, 0100303.003.04, 0100303.003.05, 0100303.003.06 care aparțin cu drept de proprietate Î.M. ”Farmaco” S.A., sunt aplicate interdicții de către executorii judecătorești: Ungureanu Oleg prin încheierea nr. 026-402/18 din 15.10.2018, nr. 026-410/2020 din 04.02.2020, Stoian Grigore prin încheierea nr. 176-5389/2019 din 29.08.2019, Ciuchitu Radu prin încheierea nr. 073-883/20 din 03.03.2020 cât și aplicat sechestru prin încheierea instanței de judecată din 04.06.2020.
67. Instanța conchide că pârâtul Î.M. ”Farmaco” S.A., din motive neimputabile acestuia și anume aplicarea interdicțiilor și sechestrului asupra bunurilor acesteia se află în imposibilitate de a achita plățile salariale ale Beleacova Marinei, drept consecință instanța consideră necesar de a respinge pretenția reclamantei privind încasarea prejudiciului material – compensația pentru neachitarea la timp a plăților salariale în mărime de 134 340,53 lei.
68. Instanța atestă că reclamanta, *****, reprezentată în ședință de judecată de avocatul Cuzmenco Irina a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză.
69. Conform art. 94 alin. (1)-(2) din același act legislativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sînt responsabili de cheltuielile lui.
70. Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pârâtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

71. Conform pct. 211 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, soluţionînd cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).
72. La caz, Cuzmenco Irina a fost reprezentată de avocatul Cuzmenco Irina, în baza mandatului avocațial Seria MA nr.1753863 din 20 iulie 2022, suportând în acest sens cheltuielile de asistență juridică în mărime totală de 5 000,00 lei, confirmate prin factura fiscală seria IJ nr. 028799 din 14.06.2022 în mărime de 2 500,00 lei și bonul de plată seria DAA nr. 44477799 din 25.10.2022 în sumă de 2 500,00 lei.
73. În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut și faptul că cuantumul asistenței juridice solicitat în sumă de 5 000,00 lei este necesar, real și rezonabil, instanța de judecată consideră oportun de a admite integral solicitarea dată.
74. Potrivit prevederilor art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecată.
75. Art. 83 alin. (1), (2) CPC, prevede că, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.
76. În conformitate cu art. 85 alin. (1) CPC, reclamanta ***** a fost scutită de la plata taxei de stat.
77. În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
78. De asemenea, conform art.3 alin.(1) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25000 lei de la persoane fizice.

79. În acest sens instanța va dispune încasarea în de la Î.M. ”Farmaco” S.A. în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 163,05 lei.
80. În consecinţă, instanța de judecată reţine că, prin prisma jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, cauza Rebait şi alţii c. Franţei că, art. 6 par.1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes.
81. În subsidiar, art. 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, iar acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument [Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61; Garcia Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.); Perez împotriva Franței (MC), pct. 81].
82. Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27) și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27).
18. Alte argumente relevante și pertinente ce ar infirma sau determina alte circumstanțe ale cauzei, nu au fost invocate.
19. În concluzie, luînd în considerație circumstanțele de fapt elucidate mai sus, coraborîndu- le cu probele acumulate la materialele dosarului și raportîndu-le la normele legale aplicabile speței în cauză, instanța de judecată ajunge cert la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Î.M.”Farmaco” S.A. cu privire la încasarea restanței plăților salariale, prejudiciului material, plăților pentru concediul anual nefolosit şi cheltuielilor de judecată.
20. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC al RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Î.M.”Farmaco” S.A. cu privire la încasarea restanței plăților salariale, prejudiciului material, plăților pentru concediul anual nefolosit şi cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Î.M. ”Farmaco” S.A., IDNO 1003600035059 în beneficiul Beleacova Marinei, IDNP 2002048050449 restanța plăților salariale în mărime de **38 768,50 lei** (treizeci și opt mii șapte sute șaizeci și opt lei și 50 bani) și cheltuieli judiciare formate din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de **5 000,00 lei** (cinci mii lei).

Se încasează de la Î.M.”Farmaco” S.A., IDNO 1003600035059 în beneficiul statutului taxa de stat în mărime de **1 163,05 lei** (o mie o sută șaizeci și trei lei și 05 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul **Brăgaru Alina**